הלכתא למשיחא בדף היומי
מסכת מנחות

תוכן עניינים

א. לכל המנחות שנילושות בפושרין ומשמרן שלא יחמיצו.....1

ב. עיסת השאור עבה נמצאת יתירה מדת העשרון רכה נמצאת חסירה ... תרוייהו לכמות שהן היתה משערינן.....1

דף נג.

א. לכל המנחות שנילושות בפושרין ומשמרן שלא יחמיצו

כל המנחות[1] הנאפות נילושות בפושרין[2] ומשמרן שלא יחמיצו, הואיל ולישתן ואפייתן בפנים[3] בעזרה אנשי פנים זריזין הן.

דף נג:

ב. עיסת השאור עבה נמצאת יתירה מדת העשרון רכה נמצאת חסירה ... תרוייהו לכמות שהן היתה משערינן

כבר התבאר לעיל דף נב: שהלחם שמביא עם התודה[4], לוקח עשרים עשרון סולת ועושה מהם עשרה עשרונים חמץ ועשרה מצה[5], העשרה של חמץ עושה אותם עשר חלות.

---

[1] רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק יב הלכה כא

[2] דהיינו כחמימות הרוק או כמים ששואבין בקיץ מן הנהר (משנה ברורה סי' תנה ס"ק לב) כיון שהלישה טובה יותר בפושרין מבצונן ויוצאת המנחה נאה יותר (ערוך השולחן העתיד שם סעי' כב)

[3] משמע דלחם הפנים אינו נילוש בפושרין כיון שנעשה בחוץ ודעת תוס מנחות נה ע"א שכיון שהוא של הציבור ציבור שאני ואץ בחוץ זהירים בכל לקוטי הלכות מנחות נה ע"א זבח תודה ד"ה כל

[4] רמב"ם שם פרק ט הלכה יז יח

[5] והעשרה עשרונים של מצה עושה מהן שלשים חלות שוות, עשר חלות מכל מין, עשר חלות מאפה תנור, ועשר חלות רקיקים, ועשר חלות מורבכת

וכיצד מחמצן, מביא שאור כדי חמוצן ונותנו לתוך המדה וממלא את המדה אף על פי שסופה שעומדת לכך שעכ"פ תהיה חסירה או יתירה[6] לאחר האפיה מפני השאור שפעמים יהיה עבה וקשה ופעמים רכה, אין משגיחין אלא על מדתה עתה, והרי הוא מודד עשרון עשרון שלמים.

וכן שתי הלחם שהן מן החדש ובאות חמץ, כיצד עושה[7] מביא שאור ממקום אחר ונותנו לתוך העשרון, וממלא העשרון סולת ומחמצו באותו השאור.

---

[6] הר המוריה ובזה מיושב תמיהת הלח"מ
[7] רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק ח הלכה ט